

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

12.9.2016

לכבוד
חה"כ הרב יעקוב ליצמן
שר הבריאות

בענין:

הקובל: המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ע"י ב"כ עוה"ד יונתן ברג, מהלשכה
המשפטית של משרד הבריאות

הקובל

נגד

הנקבל: ד"ר עמוס בוחניק רופא שיניים מורשה, ע"י ב"כ עוה"ד רמי בובליל
הנקבל

דין וחשבון לפי סעיף 48 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש],
התשל"ט-1979

1. הקובלנה –

ביום 8.7.2015, הוגשה קובלנה כנגד הנקבל, על כי הורשע בעבירות פליליות, כאמור בסעיף
45(5) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979 (להלן – **הפקודה**).

2. הוועדה -

אנו הח"מ, מוננו על ידך, לפי הוראות סעיף 47 לפקודה, להיות ועדה שתדון בקובלנה, (להלן –
הוועדה).

3. העבירות, ההרשעה וגזר הדין -

3.1. הנקבל הורשע, ביום 9.1.2013, על ידי בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בת"פ
21131-05-11 (להלן - **בית המשפט**), בעבירות שלהלן:

(א) שלושה מקרים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא
לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**) וכן בניסיון לקבלת דבר
במרמה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין+סעיף 25 לחוק האמור;

(ב) בחמישה מקרים של הוצאת המחאות בנקאיות (שיקים) ללא כיסוי, לפי סעיף 432(א) לחוק העונשין.

בגזר הדין, שניתן ביום 20.3.2013, והוגש לוועדה על ידי הנקבל, מציין בית המשפט כי הנקבל "קיבל במדמה סך 600,000 ש"ח ו-295,000 דולר; ניסה לקבל במדמה סך 400,000 ש"ח; מסר שיקים ללא כיסוי בסך 10 מיליון ש"ח, 10 מיליון דולר ו-2,278,500 דולר הונג קונג."

3.2. בית המשפט גזר על הנקבל, ביום 20.3.22013, 18 חודשי מאסר, מתוכם 6 חודשים לריצוי בפועל, שאותם הוטל על הנקבל לבצע בעבודות שירות בבית חולים תל-השומר, והיתרה על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה לפי סעיפים 415 ו-420 לחוק העונשין.

3.3. הפרשה שברקע הרשעת הנקבל, על קצה המזלג, כעולה מהכרעת הדין:

הנקבל ואדם נוסף (להלן - **נאשם מס' 1**), חברו יחד לקדם המצאות ושיכלולים טכנולוגיים של נאשם מס' 1. הנקבל, שמעבר להיותו רופא שיניים מוכר, היה גם יזם ואיש עסקים בעל נכסים רבים, נטל על עצמו את הניהול הכספי-עסקי של חברה, שהוקמה בישראל על ידו ועל ידי נאשם מס' 1 והנקבל לבדו היה רשום כבעליה. הנקבל היה גם הבעלים של חשבונות הבנק של החברה האמורה והיחיד המוסמך לתת הוראות לגבי החשבונות האמורים.

נאשם מס' 1 והנקבל הציגו, בפני יזמים ובעלי ממון, מסמכים מזוייפים ומצגים כוזבים, על מנת לשכנעם להשקיע כספים בפעילות החברה. בית המשפט מציין בהכרעת הדין כי נאשם מס' 1 היה "מי שרקם ובנה את הפנטזיה על כלל מרכיביה ויצר מיני מסמכים יש מאין...". מאידך מציין בית המשפט, בגזר הדין, כי הנקבל "האמין בהמצאותיו ושכלוליו של נאשם מס' 1, כמו גם במתווה העסקי שונקם לנגד עיניו בארץ ובמסעות אליו התווה בחו"ל. נאשם מס' 2 (כלומר: הנקבל) לא תיכנן לבצע העבירות בהן הורשע ולא כיוון מעשיו לאורך תקופה ארוכה, לשם רמייה ו/או תאוות בצע."

מהכרעת הדין עול כי: הנקבל סבר תחילה, בשנת 2009 ובמחצית הראשונה של שנת 2010, כי הירתמותו לטובת פעילותו של מורשע מס' 1, עשויה לתרום למדינה ולציבור ובמקביל לשאת ולהפיק רווחים כספיים משמעותיים. ואולם, בהמשך, גם הנקבל היה מודע לכך שהמצגים שהוצגו, היו אך בגדר חזון. זאת הן בדבר כספים שכביכול הופקדו בחברות שבשליטת נאשם מס' 1 ובשליטתו, והן בדבר ההמצאות והשיכלולים, שלא היו אלא רעיונות לעתיד שעדיין לא מומשו. הנקבל גם העביר כספים לחשבונותיו הפרטיים, על מנת להחזיר לעצמו חלק מהשקעותיו, אך במקביל לכך המשיך להזרים, לחברות האמורות, סכומים הנאמדים בעשרות רבות של אלפי שקלים.

4. הדיון בקובלה

ביום 1.6.2016 התקיים דיון בקובלנה בנוכחות ב"כ הקובל, הנקבל ובא כחו. תחילה נדונה בקשת הנקבל לעניין מחיקת הקובלנה, לעניין זה ראו סעיף 4.1 שלהלן. בהמשך התקיים דיון בשאלה האשמה, לעניין זה ראו סעיף 4.2 שלהלן, ובהמשך, לאחר שהוועדה הודיעה כי החליטה להמליץ על הרשעת הנקבל, טען ב"כ הקובל לעניין אמצעי המשמעת. לבקשת ב"כ הנקבל, השלמת טענותיו לעניין אמצעי המשמעת הוגשו לוועדה בכתב, לאחר הדיון. ביום 10.8.2016, התקבלו סיכומים מעמו של הנקבל.

4.1. בקשת הנקבל למחיקת הקובלנה -

בתחילת הדיון, ביקש בא כחו של הנקבל כי הוועדה תמליץ בפניך על מחיקת הקובלנה, או כפי שטען בהמשך, להמליץ בפניך להורות למנכ"ל משרד הבריאות לשקול מחדש את עצם הגשת הקובלנה והדיון בפני הוועדה.

ב"כ הנקבל טען, לעניין זה, כי: הקובלנה הוגשה בשיהוי; הנקבל כבר נענש על מעשיו; הוא החזיר מיוזמתו סכומי כסף נכבדים לחלק מהמתלוננים ולנושים של החברה; שמו הטוב של הנקבל נפגע בעקבות פרסום הפרשה; כך גם נפגעו מצבו הכלכלי, הנפשי והמשפחתי של הנקבל. זאת ועוד, כעולה מהכרעת הדין ומגזר הדין, מדובר באדם שתרם רבות לחברה והעדויות לגבי אופיו החיובי, מדברות בעד עצמן.

המלצה עמוס בוחניק

בסיום טיעוני הצדדים לעניין זה, החליטה הוועדה שלא להענות לבקשה. זאת הואיל ולפי הוראות פרק ט' לפקודה, ועדה שמונתה לפי ההוראות האמורות, מוסמכת להמליץ על זיכוי או הרשעתו של מי שהוגשה נגדו קובלנה וכן לעניין אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין וכי ערעור או השגה על עצם ההחלטה להגיש קובלנה, לא מצויה בגדר זה.

4.2. הדיון בעניין האשמה -

(א) טענות ב"כ הקובל -

ב"כ הקובל טען כי בהנתן שהנקבל הורשע בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 3.1 שלעיל, מן הדין להרשיעו בביצוע עבירת משמעת לפי הוראות סעיף 45(5) לפקודה. זאת גם לאור מהות העבירות וחומרתן ולאור הוראת סעיף 6(א) לפקודה, קבלת רישיון לעסוק בריפוי שיניים, מותנה בכך שמבקש הרישיון הוא "אדם הגון".

(ב) טענות ב"כ הנקבל -

ב"כ של הנקבל טען כי לא היה מקום להגיש את הקובלנה ומכל מקום אין מקום להרשיע את הנקבל בביצוע עבירת משמעת, זאת לאור טענות שהועלו על ידו במהלך הדיון, וטענותיו בכתב הגנה שהוגש על ידו במהלך הדיון. ב"כ של הנקבל טען כי:

(1) להרשעת הנקבל בביצוע העבירות הפליליות, אין זיקה לתיפקודו כרופא שיניים, ואין בהרשעה כדי להטיל צל על כשירותו לשמש כרופא שיניים. מדובר בהתנהלות עסקית שגויה, שאין לה זיקה למקצוע של הנקבל, למוסריותו, לאורחות חייו התקינים ואף אין בה כדי לפגוע בכללי האתיקה המצופים מרופא שיניים.

(2) חומרת העבירות בהן הורשע הנקבל והעונש שנגזר עליו, הוא כאין וכאפס לעומת העבירות שבהן הורשע נאשם מס' 1 והעונש שנגזר עליו;

(3) כפי שעולה מהאמור בהכרעת הדין ובגזר הדין, הנקבל נגרר בתמימות אחר נאשם מס' 1 מתוך אמונה שלמה בו;

(4) העולה מעדויות שנשמעו, במסגרת ההליך הפלילי, בדבר אופיו של הנקבל ותרומתו לחברה, הזוכה להערכה רבה, אשר בא לידי ביטוי גם ברף הענישה הפלילית שהושתה על הנקבל, כאשר בית המשפט מציין שהנקבל הוא אדם נורמטיבי בעל מוניטין אשר הלך שבי אחר נאשם מס' 1 ורעיונותיו, כי הוא עשה מאמצים לתיקון תוצאות מעשיו והחזיר סכום המגיע לכדי 8 מיליוני ש"ח;

(5) הקובלנה הוגשה בשיהוי, בחלוף כחמש שנים מאז התקיים הדיון בבית המשפט, בחלוף כשנתיים וחצי מהמועד בו נגזר דינו ולאחר שהנקבל כבר ריצה את עונשו בעבודות שרות, אז נפגמה הכנסתו ואף תקופת עונש המאסר על תנאי שהוטל עליו הסתיימה. זאת ועוד, הנקבל ממשיך לעסוק במקצועו כבר למעלה משלוש שנים. ראוי ללמוד לעניין זה מהנחית היועץ המשפטי לממשלה, בדבר משך טיפול בתביעה עד להגשת כתב אישום. הנחיה הקובעת פרקי זמן לטיפול התביעה עד להגשת כתב אישום, לפי חומרת העבירה, כאשר יש לאזן בין חומרת העבירה ונסיבותיה, לבין עינוי הדין הנגרם לנקבל. השיהוי שבו הוגשה הקובלנה, מסב לנקבל, שעשה מאמצים רבים על מנת לשקם את שמו, עינוי דין ממש, משיאלץ עתה להתמודד עם החלטה שתפגע ביכולתו וביכולת הסמוכים על שולחנו להתפרנס, ותגרום לנזק כבד ללא הצדקה, שגם אינו מידתי בנסיבות העניין, אשר יפגע בשיקומו של הנקבל.

(6) לנקבל אין עבר פלילי, הוא כבר נשא בעונש כבד על מעשיו, הוא שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות החוק, שילם ביוזמתו סכומי כסף ניכרים לחלק מהמתלוננים ולנושים של החברה, וההתמודדות עם המערכת המורכבת והמסועפת שהוא אליה מתוך אמונה שלמה בנאשם מס' 1, גבתה ממנו תעצומות נפש ואיימה לרסק את כל עולמו הנפשי, האישי והמקצועי עליו עמל שנים רבות.

(7) יש לדחות את טענות ב"כ הקובל כאילו יש ללמוד לעניין זה מההליך המשמעתי הקודם שהוגש נגד הנקבל, בקשר לפרסום רשת המרפאות

שבבעלותו. המדובר שם בעניין שונה שאין בו כדי ללמד לעניין הנדון בקובלנה זו, הליקויים שבשלם הוגש אז ההליך הפלילי תוקנו. הנקבל משמש כרופא שיניים מזה שנים וצבר מוניטין כרופא שיניים מהמעלה הראשונה ואף בנוהגו כלפי מטופלים חסרי אמצעים.

(ג) המלצת הוועדה לעניין האשמה -

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, לעניין האשמה, ועיון בכתב ההגנה שהוגש על ידי הנקבל, הודיעה הוועדה כי החליטה להמליץ על הרשעת הנקבל בעבירת המשמעת המיוחדת לו בקובלנה.

זאת לאור האמור להלן:

אכן, כטענת בא כחו של הנקבל, המעשים שהביאו להרשעת הנקבל, לא בוצעו במסגרת עיסוקו של הנקבל במקצועו ובית המשפט אכן עמד בהרחבה, בהכרעת הדין, על שורה של נסיבות שעמדו ברקע החלטתו להקל בעונשו של הנקבל. ואולם גם אם כך, הנקבל הורשע בביצוע עבירות חמורות, במספר מקרים ובהיקף של מיליוני ש"ח.

זאת ועוד, העבירות שבהן הורשע הנקבל והמעשים שבגינם הוא הורשע, אינם מתיישבים אם הנדרש והמצופה ממי שניתן לו רישיון לעסוק בריפוי שיניים.

בית המשפט העליון התייחס, בפרשת אליהו¹, להליך משמעת המתקיים בעקבות הרשעה בפלילים, באמרו: "הדין המשמעת, הנערך לפי חוקים שונים בעקבות הרשעה בפלילים, עניינו בהסקת המסקנה, מה ההשלכה, אם בכלל, אשר יש להרשעה על עיסוקו של הנידון ועל תפקודו המקצועי. הוראה כאמור לא נוצרה לגבי כל מקצוע, אלא רק לגבי אלו בהם נדרשת מן המשתתפים למסגרת המקצועית רמת התנהגות מיוחדת וקפדנית יותר, הנובעת מייעודו של המקצוע ומעמדו החברתי. הדין המשמעת בעקבות הרשעה בפלילים בא איפוא למנוע סתירה בין הנדרש מאיש המקצוע להלכה לבין התנהגותו למעשה."

סעיף 6(א)(1) לפקודה 4(א) קובע כתנאי לזכאות לרישיון לעסוק בריפוי שיניים, כי מבקש הרישיון הוא, אדם הגון. כך קובע גם סעיף 4(א) לפקודת הרופאים לגבי המבקש רישיון לעסוק ברפואה. בפרשת דיאמנט², עמד בית המשפט העליון על כך שתנאי זה כוונתו ל"תכונות אופי כלליות, המצביעות על הגינות מקובלת בין הבריות." הנדרשות ממילא מרופא מורשה ולא רק ממי שמבקש לקבל רישיון.

דרישה זו שבפקודה, כי רופא שיניים ינהג בהגינות בכלל ובכל הקשור למטופלי בפרט, מהווה יסוד הכרחי ביחסים שבין רופא שיניים ומטופל, המבוססים בהכרח על אמון ברופא השיניים. על פניה הדברים קשה ליישב בין הנדרש כי רופא שיניים יהא מי שנוהג כאדם הגון, לבין הרשעה בעבירות כגון אלה שהנקבל הורשע בהן. זאת גם אם העבירות לא בוצעו בקשר עם העיסוק בריפוי שיניים, ואף אם מביאים בחשבון את העולה מהכרעת הדין בדבר חלקו המשני של הנקבל במעשי התרמית, או את העולה מהעדויות ומחוות הדעת, שהוגשו במסגרת ההליך הפלילי ובמסגרתו של הליך זה, בדבר התנהלותו הרגילה של הנקבל ותרומתו לחברה.

ב"כ של הנקבל טען כי מן הדין לזכות את הנקבל מביצועה של עבירת משמעת, בשל השיהוי שבו הוגשה הקובלנה ועינוי הדין שנגרם לנקבל עקב כך. עבירת המשמעת המיוחדת לנקבל היא הרשעתו בביצוע עבירות לפי חוק העונשין, והקובלנה הוגשה בחלוף שנתיים וארבעה חודשים, מאז גזר בית המשפט את דינו של הנקבל. בתי המשפט עמדו לא פעם על החשיבות היתרה שבנקיטת הליכים משמעתיים בסמוך ככל האפשר למועד ביצוע העבירה המצדיקה נקיטה בהליכים כאמור, כגון

¹ ע"א 412/90 ד"ר משה אליהו נ' שר הבריאות ואח', פד"י מד(4), 422.

² ע"א 224/79 יעקב דיאמנט נ' שר הבריאות, פד"י לה(2), 424.

בעניין ד"ר אלה רוס³, בעניין אהרון מוסקונה⁴ ובעניין פרופ' ארם קורט סמולינסקי⁵. זאת לאור תכליתו של אמצעי המשמעת אשר נועד לשמש כאמצעי מניעתי או הרתעתי, כמו גם לאור עינוי הדין והסבל הנגרם עקב השיהוי. השיהוי שבו הוגשה הקובלנה, מהווה שיקול משמעותי שיש להביאו בחשבון לעניין אמצעי המשמעת שיש לנקוט בו במקרה זה, ואולם איננו סבורים שהוא מצדיק את זיכויו של הנקבל מעצם ביצועה של עבירת המשמעת. לא למותר לציין כי אף שבפסקי הדין המוזכרים לעיל, דובר בהליכי משמעת שהתמשכו במהלך 12 ו-14 שנים, לא הובא השיהוי אלא כשיקול לעניין אמצעי המשמעת.

4.3. הדיון בעניין אמצעי המשמעת - (א) טענות ב"כ הקובל

ב"כ הקובל טען כי בנסיבות העניין אמצעי המשמעת הראוי יהא בהתלית רישיונו של הנקבל לעסוק בריפוי שניים, לתקופה של 6 חודשים לפחות. ב"כ הקובל טען:

(1) יש להבחין בין הליך פלילי להליך משמעותי. השיקול המרכזי, לעניין העונש המשמעותי, הוא השיקול המקצועי ומשקלן של הנסיבות בהן בוצעה העבירה כמו גם נסיבותיו האישיות של הנקבל, פחות אם בכלל. לפיכך הקלה בעונשו של נאשם בהליך פלילי, לא מצדיקה כשלעצמה הקלה באמצעי המשמעת בהליך המשמעותי. ב"כ הקובל הפנה, לאמור בפסק הדין בעניין תמר כתב⁶.

(2) מטופל הפונה לרופא שיניים שם בו את מבטחו ומאמין כי יזכה לטיפול הדרוש לו לאור מצבו וברמה מקצועית ראויה. לפיכך, מעבר להכשרה המקצועית, נדרשת מרופא שיניים גם רמה מוסרית גבוהה ועל המבקש רישיון לריפוי שיניים להיות אדם הגון ולפיכך גם הרשעה בפלילים, יכולה לחייב הסקת מסקנה משמעותית. זאת במיוחד כאשר קיים קשר בין ההתנהגות העבריינית לבין העיסוק המקצועי. מעשי המרמה שבגינם הורשע הנקבל, אמנם לא קשורים לעיסוקו ברפואת שיניים, ואולם המעשים שהביאו להרשעת הנקבל קשורים בקידום המצאות ושיכלולים שלהם זיקה לתחום הרפואה.

(3) בשונה מרופאים, שבמרבית המקרים פועלים במסגרת היררכית, כגון: בתי חולים וקופות החולים בהן קיימת ממילא מערכת בקרה פנימית, רופאי השיניים פועלים, במקרים רבים, במרפאות פרטיות, ויכולתו של משרד הבריאות לפקח על פעילותם מוגבלת. בתחום רפואת השיניים, משרד הבריאות מסתמך, במידה רבה, על היושר המקצועי של העוסקים במקצוע. הרשעה של רופא שיניים במעשה מרמה, גם אם אינו קשור באופן ישיר לעיסוקו ברפואת שיניים, מעלה ספק שמא הוא גם לא מקפיד על קיום ההנחיות המחייבות בתחום רפואת השיניים, או שאינו נוהג ביושר ובהגינות כלפי מטופליו, כנדרש.

(4) הנקבל הורשע בעבר בביצוע עבירת משמעת שבגינה הוטל עליו עונש משמעותי חמור. אף שמאז חלפו שנים רבות, ההרשעה בדין הפלילי יכולה ללמד על דפוס התנהגות החוזר על עצמו.

ב"כ הקובל הגיש לוועדה החלטה, בקובלנה שהוגשה נגד הנקבל, שניתנה בשנת 1997, לפיה הותלה רישיונו לעסוק ברפואת שיניים למשך שנה. שם דובר בפרסומים בקשר למרפאות שבבעלותו שנעשו שלא כדין, בשימוש בכינויים בדבר כישרותו וממחיותו, ללא הרשאה ובהתעלמות מפניות של משרד הבריאות שנועדו לברר את התלונות נגדו.

³ עש (י-ם) 334/08 ד"ר אלה רוס נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 19.11.2008

⁴ עא 2595/96 אהרון מוסקונה נ' שר הבריאות, ניתן ביום 31.10.1996

⁵ עשא (י-ם) 38725-06-12 פרופ' ארם קורט סמולינסקי נ' (בדימי) אמנון סטרשנוב, ניתן ביום 10.3.2013

⁶ עש"מ. 5282/98 תמר כתב, פד"י (נב), 87

- (5) התנהלות הנקבל שהביאה להרשעה פוגעת בכבוד המקצוע, ואמון הציבור בעוסקים במקצוע ולפיכך יש לנקוט בענישה משמעתית המעבירה מסר, הן לעוסקים, הן לנקבל והן לכלל העוסקים ברפואת שיניים.
- (6) באשר לטענת הנקבל כי הקובלנה הוגשה בשיהוי - הקובלנה הוגשה בסמוך לאחר שנודע ליחידת הדין המשמעתי במשרד הבריאות, על ההרשעה וגזר הדין.

(ב) טענות הנקבל -

בסיכומים שהוגשו כאמור על ידי הנקבל, הוא הפנה לטענותיו, כמפורט בסעיף 4.2(ב) לעיל, שנשמעו כאמור במהלך הדיון, כמו גם לאמור בכתב ההגנה שהוגש מטעמו.

הנקבל חזר בסיכומים על טענתו כי הקובלנה הוגשה בשיהוי, כי במהלך הדיון הפלילי נפגעה השתכרותו, כי הוא נשא בעונש כבד, שיתף פעולה עם רשויות החוק ושילם סכומי כסף ניכרים לנושים, אף שלא היה חייב לעשות כן. עוד נטען בסיכומים כי עצם הגשת הקובלנה בשיהוי והטלת עונש משמעתי על הנקבל, עתה, יגרמו לנקבל נזק חמור. זאת בהנתן שלנקבל אין עבר פלילי, הוא התמודד לראשונה מול מערכת מורכבת ומסועפת שאליה הובל בתמימות ומתוך אמונה שלמה בנאשם מס' 1 שהסתבר בדיעבד כבעייתי ביותר. כאשר התמודדות זו נטלה מהנקבל תעצומות נפש ואיימה לרסק את עולמו הנפשי, האישי והמקצועי שעליו עמל שנים רבות. זאת גם כאשר הנקבל זכה להערכה רבה מכל עבר, כעולה מהעדויות וחוות הדעת שהובאו במסגרת ההליך הפלילי וכעולה מהאמור בהכרעת הדין ובגזר הדין, בדבר התרשמות בית המשפט לגבי אשיותו של הנקבל ופועלו.

זאת ועוד, הנקבל ממשיך לעסוק במקצועו, כבר למעלה משלוש שנים ובמצע את עבודתו בצורה ראוי, מכובדת ומסורה, ועתה לאחר שהפרשה העגומה הסתיימה, יש בעצם הגשת הקובלנה ובהטלת ענישה משמעטית על הנקבל, לפגוע אנושות בנקבל ולהביא לריסוקו "בשם האתיקה".

הנקבל שב וטען כי מדובר בהתנהלות עסקית שגויה, של הנקבל שכשל בתמימות, שאינה בתחום רפואת השיניים, אין לה זיקה למקצועו של הנקבל ואין היא מהווה מכשול לכללי האתיקה המצופים מרופא שיניים בישראל. בהתייחס לקובנה הקודמת שהוגשה כנגד הנקבל, הנקבל טען, כי מדובר בהתנהלות לקויה שהיתה מצויה בידי אחיו, כאשר כל הליקויים שבגינם הוגשה הקובלנה האמורה, תוקנו והנקבל המשיך לשמש כרופא שיניים מהמעלה הראשונה, ואין ללמוד מהעניין האמור לעניין הנדון בהליך זה.

הנקבל טען כי לאור כל אלה, ראוי להמליץ על זיכוי ולכלל היותר להמליץ על עונש של התראה על תנאי.

(ג) המלצת הוועדה -

1.5. בשונה מתכליתו של העונש הפלילי, תכליתו העיקרית של אמצעי המשמעת הינה, התדמית הראויה והתפקוד הראוי של המקצוע, כאשר לנסיבות בהן בוצעה העבירה הפלילית כמו גם לנסיבות האישיות של הנקבל, יש ליחס, בדין המשמעתי, משקל פחות.

כפי שנאמר בפסק הדין בעניין ליביו ליאור⁷, השיקול העיקרי בקביעת הענישה המשמעטית הינו ההגנה על האנטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים. דברים אלה נכונים גם לגבי מי שהורשה לעסוק בריפוי שיניים. מעשי התרמית שהנקבל היה מעורב בהם פוגעים בכבוד מקצוע רפואת השיניים, בתדמיתו ובאמון הציבור ברופאי השיניים ובכך מערערים את הנדבך העיקרי עליו מושתתים היחסים שבין העוסקים ברפואת שיניים לבין הציבור, כמו גם היחסים שבין רופאי השיניים לבין משרד הבריאות האחראי על תחום בריאות הציבור.

⁷ ע"א 10797/04 ד"ר ליביו ליאור נ' שר הבריאות ואח', ניתן ביום 28.2.2015

1.6. כאמור בסעיף 4.2(ג) שלעיל, אין חולק כי ראוי היה שהקובלנה תוגש בסמוך לאחר שנגזר דינו של הנקבל, כי השיהוי שבו הוגשה הקובלנה כרוך בעינוי דין וראוי ששיקול זה יובא בחשבון לעניין אמצעי המשמעת שראוי לנקוט בו במקרה זה. בהקשר זה ראוי לתת את הדעת לדברים שנאמרו בפסק הדין בעניין אהרון מוסקונה⁸ כי : "אין גם להתעלם מהחשיבות של העמדת רופאים לדין משמעתי, במקרים המתאימים לכך, בשל המסר שבכך לרופאים כי עליהם לנהוג בעבודתם האחראית תוך שמירת כללי זהירות והתנהגות נאותה. אין לשכוח, שבידי רופאים מופקדים שלומם ובריאותם של הנזקקים לטיפולם, והתנהגות רשלנית או שלא כהלכה מצידם כרוכה לא אחת בחוצאות קשות. אך דווקא צורך זה מצדיק ומחייב שדיון משמעתי יתקיים תוך זמן סביר ממועד ההתנהגות של רופא אשר מצדיקה נקיטת הליכים משמעתיים נגדו. כשמדובר באמצעי משמעתי, מניעתי או הרתעתי, חשוב שזה יינקט בהקדם לבל יפוג מעמו, ככל שהוא נוגע לרופא המובא לדין משמעתי."

1.7. ב"כ הקובל טען כי לעניין זה יש להביא בחשבון שרשיונו של הנקבל הותלה בעבר לאחר שהנקבל הורשע, בשנת 1997, בעבירות משמעת, שעניינן הפרת הוראות הפקודה לעניין פרסומת, לרבות הצגת עצמו כמומחה שלא כדין. זאת כאסמכתא לטענתו כי יש בכך ללמד על כך שמדובר בדפוס התנהגות החוזר על עצמו.

אנו נוטים לקבל את טענתו של ב"כ הנקבל, כי אין מקום להביא את הרשעתו הקודמת של הנקבל, בגדר השיקולים בדבר חומרת אמצעי המשמעת שיש לנקוט בו במקרה זה ולו משום שחלפו מאז כעשרים שנים.

תכליתו של אמצעי המשמעת וחומרת המעשים בהם הורשע הנקבל, מחייבים לדעתנו התלייה של רשיונו של הנקבל לעסוק ברפואת שיניים.

התלבטנו בשאלה מהי תקופת ההתליה שראוי להמליץ עליה בנסיבות העניין. בבואנו להמליץ על תקופת התליית הרישיון, נתנו את דעתנו, למול חומרת העבירות בהן הורשע הנקבל, לזמן שחלף מאז בוצעו העבירות ומאז הסתיים ההליך הפלילי, וכן להערכה הרבה שהנקבל זוכה לה כעולה מפסק הדין, מגזר הדין, כמו גם מחוות הדעת הרבות על התנהלותו הרגילה של הנקבל, שהוגשו לבית המשפט ובמסגרת הליך זה.

לאור כל אלה אנו סבורים כי אמצעי המשמעת הראוי בנסיבות העניין, יהא בהתלית רשיונו של הנקבל, למשך שלושה חודשים.

בסיכום –

לפיכך אנו ממליצים בפניך כי תתלה את רשיונו של הנקבל לעסוק בריפוי שיניים למשך שלושה חודשים.

עו"ד רותי הורן
נציגת היועץ המשפטי
לממשלה

ד"ר אבי פישמן
חבר הוועדה

ד"ר לנה נטפוב, יו"ר

⁸ עא 2595/96 אהרון מוסקונה נ' שר הבריאות, ניתן ביום 31.10.96

